

عنوان مقاله:

معیارهای طراحی معماری ساختمان های بلند با تاکید بر تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

تینا ده نمکی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه

خلاصه مقاله:

در این پژوهش شناخت روشهای تعاملات اجتماعی در فضاهای عمومی در مجتمع های مسکونی بلند مرتبه در نظر گرفته شده در عصری که گرایش به زندگی ماشینی و وسایل ارتباط های ماهواره ای مردم را از فضاهای عمومی و خانوادگی دور کرده است . با نادیده انگاری ارزش های اجتماعی- فرهنگی و هویتی نهفته در فضاهای عمومی بی توجهی به حفظ و ارتقای حیات جمعی در دهه های گذشته ، موجب شده که برخی فضاهای عمومی ارزش خود را ازدست بدهند . این پژوهش با این فرض پیش رفت که معیارهای طراحی چه تاثیری بر میزان تعاملات اجتماعی ساکنین دارد. پژوهش حاضر سعی بر این دارد، با روش توصیفی-پژوهشی به بررسی و شناخت عوامل موثر در طراحی فضاهای مجتمع های مسکونی بپردازد، ساختمان های بلند مرتبه علاوه بر استفاده برای هریک از کاربری های مسکونی ، تجاری واداری می توانند به صورت مناسبی برای عملکردهای تلفیقی نیز مورد استفاده قرار گیرند و از آنها برای مرکزیت بخشیدن به فعالیت های مرتبط با یکدیگر استفاده نمود، تعاملات اجتماعی و معیارهای طراحی به عنوان یک مولفه فرهنگی بارز و تاثیرگذار در شکل دهی مسکن و محیط مسکونی می باشد. روش زندگی در مقیاس های متفاوت فردی و جمعی، نمود آشکار فرهنگ در زندگی انسان به شمار می رود که قرارگاه های رفتاری را در محیط ساخته شده انتظام می بخشد. در مقیاس های مختلف معیارهای طراحی در مسکن تعاریف گوناگونی مطرح گردیده است، نتایج تحقیق نشان می دهد که معیارهای طراحی با تکیه بر فرم و تناسبات ، کاربری و عملکرد و ارتفاع و مقیاس انسانی ، اساس شکل گیری قرارگاه های رفتاری و متعاقبا انتظام فضایی محیط مسکونی شکل گرفته اند. یافته های این تحقیق بر این مسیله تاکید دارد که محیط های انسان ساخت به خصوص محیط های مسکونی محصول نظام های فرهنگی انسان هستند. آسایش خانواده و فراهم آمدن امکان ارتباط و تعامل مناسب اعضای خانواده با یکدیگر و حتی با سایر نزدیکان، نیازمند طراحی مناسب سازمان فضایی مسکن می باشد. با توجه به نیازهای متفاوت هر کدام از اعضای خانواده در هر سن و موقعیت، فضاهای مسکن باید به گونه ای طراحی گردند تا علاوه بر پاسخ گویی به نیازهای جسمی و روانی هر یک از اعضاء، مانع ارتباط مناسب آن ها نیز نگردد زیرا بی توجهی به این مقوله، سبب تقویت فردگرایی و وارد آمدن صدمات جبران ناپذیری به بنیاد خانواده خواهد شد. با در نظر گرفتن نقش معماری و معیار های طراحی فضا به عنوان زمینه ساز شکل گیرینوع خاصی از رفتارها، هدف تحقیق، ارایه نحوه طراحی معماری به گونه ای می باشد که طی آن، نه تنها فضای کالبدی مسکن به عنوان مانعی در مسیر تعاملات بین فردی خانواده عمل نکرده، بلکه به عنوان زمینه ساز شکل گیریتعاملات خانواده نیز مطرح گردد.

کلمات کلیدی:

تعاملات اجتماعی، مجتمع های مسکونی بلند ، فرم و تناسبات، مقیاس انسانی، ارتفاع، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723847>

